

ชื่อเรื่อง วิถีเศรษฐกิจและสังคมชุมชนชาวกะเหรี่ยงในเขตชายแดนไทยและพม่า ระหว่าง ปี พ.ศ. 2539 - 2546

ชื่อผู้แต่ง สุทิน สอนองผัน

ปี พ.ศ. 2547

บทคัดย่อ

การศึกษาบริบททางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจในชุมชนชาวกะเหรี่ยงใน ระหว่างปี พ.ศ. 2531-2546 นั้น พบประเด็นสำคัญที่พื้่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย การกำหนดยุทธศาสตร์ การนำความเข้าใจ การสร้างองค์ความรู้ การกำหนดขอบเขตและความหมายของปัญหาของกลุ่มคนในพื้นที่ชายแดนไทยและพม่า โดยควรกำหนดนโยบายให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ มากกว่าที่เป็นอยู่ อันจะเป็นแนวทางให้เห็นการกำหนดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน มีทิศทางและตรงประเด็นในการแก้ปัญหาของกลุ่มคนในแถบชายแดนไทยและพม่า การศึกษาพัฒนาการสังคมชีวิตชาวกะเหรี่ยง พบว่าชาวกะเหรี่ยงมีประวัติศาสตร์ชุมชนที่ยิ่งใหญ่ที่ทุกเนื้อหาของประวัติศาสตร์แฝงไว้ด้วยการต่อสู้อย่างทรหด กล้าหาญและมีหวัง การยืนหยัดโดยไม่ประวั่นพรั่นพรึง การสูญเสีย และความตายอันมากล้น แต่ก็มี การสืบสานต่อเจตนาจากกลุ่มสายเลือดรุ่นเยาว์ที่ส่งทอดกันเอาไว้ในหุบเขาอันกว้างใหญ่ของลุ่มน้ำตะนาวศรี แม่กะตริยและเมย ท่ามกลางสถานการณ์อันอึดอัด กดดันและอับจนหนทางและมีภัยของชาวกะเหรี่ยงนั้น พบต่อไปอีกว่ากลุ่มชนชาวกะเหรี่ยงมีวิถีทางการเมืองและสังคมที่เข้มแข็ง มีจิตสำนึกและจิตใจอันทรหด ทำการต่อสู้กองทัพแห่งสหภาพพม่าจนวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิต แต่การไม่มีเส้นทางติดต่อทางทะเล ทำให้ประสบความอ่อนแอทางเศรษฐกิจอย่างหนัก วิธีการผลิตและการแลกเปลี่ยนล่มสลายลงกับนโยบายที่ตัดของสี่ตัดของสหภาพพม่า คือตัดขาดการคมนาคม ตัดขาดการส่งเสบียงและขอความช่วยเหลือ ทำลายและตัดขาดกำลังผลออกจากกันเป็นส่วนๆ และทำลายชุมชนและเครือข่ายทางการเมืองทั้งปวง ทำให้เมืองและหมู่บ้านของชาวกะเหรี่ยงถูกทำลายจนล่มสลาย ชาวกะเหรี่ยงทั้งหลายต้องหลบซ่อนอยู่ใน ป่า เร่ร่อนตามแนวชายแดนและอพยพเข้าสู่ประเทศไทย ผู้คนทั้งหลาย อดอยาก เจ็บป่วยและอยู่ในสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด ไร้ที่พักพิง สร้างปัญหาทางสังคมให้กับประเทศไทยต่อไปอย่างไม่จบสิ้น แม้ชุมชนชาวกะเหรี่ยงจะถูกทำลาย เครือข่ายทางสังคมถูกตัดขาด แต่การแปลกแยกกับชาวพม่ามาช้านาน ทำให้ชาวกะเหรี่ยงเลือกที่จะต่อสู้ เพื่อเอกราชร่วมกับสหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยงที่มีการเกณฑ์ทหารและใช้วิธีการทางจิตวิทยารวบรวมมวลชนตามหุบเขาต่างๆ โดยอาศัยวิถีวัฒนธรรมกะเหรี่ยงและกะเหรี่ยงเป็นแกนประสานการสร้างความสัมพันธ์ การยืนหยัดต่อสู้อย่างทรหดมากกว่า 50 ปี ของรัฐบาลกะเหรี่ยงอิสระ ทำให้ยังมีมวลชนชาวกะเหรี่ยงและกะเหรี่ยงจำนวนมากยังจงรักภักดีต่อสหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยง และยังมีหวังในการเป็นรัฐเอกราช ไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าการต่อสู้จะดำเนินไปอย่างโดดเดี่ยวในเวทีการเมืองระหว่างประเทศก็ตาม